

בס"ד. שיחת* יום ב' דראש השנה, ה'תשי"ז.

א. כ"ק אדמו"ר שליט"א נטל ידיו הק' לסעודה, אמר "לחיים", וצוה לנגן "אבינו מלכנו".

אחרי ברכת המזון, נתן בידו הק' לכאו"א מהנאספים מ"כוס של ברכה". אח"כ צוה לנגן עוה"פ "אבינו מלכנו" ו"אני מאמין". אח"כ צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה זה היום תחלת מעשיך.

* * *

ב. (אחרי המאמר אמר):

מעולם הוקשה לי ("מיר האָט אַלעמאַל געאַרט") בהמבואר בחסידותי בענין "אין מלך בלא עם"², שהוא "מלשון עוממות שהם דברים נפרדים כו", ומקשרים זאת עם הענין דהמשכת המלכות שנעשית ע"י נשמות ישראל דוקא!

עד שמצאתי מאמר מאדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע³ (וניכר שמאמר זה הוא עוד מרבותינו נשיאינו שלפניו), שבו מבואר שנוסף להענין ד"אין מלך בלא עם", יש במלוכה ענין נעלה יותר — "מלך המלכים", ש"מלכים" אינם "נפרדים". והענין ד"מלך המלכים" שייך לנשמות ישראל דוקא, שהרי "כל ישראל בני מלכים הם"⁴, "בת מלך"⁵, ולכן שייכים הם להענין ד"מלך המלכים", ודוקא הם מעוררים את הענין דהתנשאות עצמי, כמדובר לעיל בהמאמר⁶.

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א):

"אין מקרא יוצא מידי פשוטו"⁷.

יתן איפוא השי"ת, שתהי' הגאולה השלימה בקרוב, בעגלא דידן,

סה"מ תשרי ע' רלד הערה 86.
 (3) המשך תעריב ח"ג ע' א'תב.
 (4) שבת סז, א. וש"נ.
 (5) תהלים מה, יד. וראה זח"ב צד, ב.
 (6) שבהערה 1. וראה ראה גם מכתב י"ב תשרי שנה זו (אג"ק חי"ד ס"ע יז).
 (7) שבת סג, א. וש"נ.

(* הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א (באידיש), ונדפס ב"קובץ ליובאוויטש" חוברת טו ע' 3. במהדורא זו ניתוספו איזה ציוני מ"מ ע"י המו"ל.
 (1) ראה בהמאמר פ"ה (לעיל ע' 9 ואילך). וש"נ.
 (2) רבינו בחיי עה"פ וישב לח, ל. תניא שעהיוה"א רפ"ז. ועוד. — נסמן בתו"מ

במהרה בימינו, שאז יקויים היעוד⁸ "והיו מלכים אומניך", ושאר הענינים הנמנים בכתוב, ובמילא יהיו ישראל "מלכי המלכים", והקב"ה — "מלך מלכי המלכים".

יתן השי"ת שיעוררו את ההתנשאות עצמי, ועי"ז ימשיכו שהקב"ה יהי "מלך מלכי המלכים" כפשוטו, בגאולה השלימה, במהרה בימינו.

(8) ישעי' מט, כג. וראה זבחים יט, רע"א.